V Czwartek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*J* 8,51-59): Wtedy Jezus powiedział do Żydów: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli kto zachowa moją naukę, nie zazna śmierci na wieki». Rzekli do Niego Żydzi: «Teraz wiemy, że jesteś opętany. Abraham umarł i prorocy - a Ty mówisz: Jeśli kto zachowa moją naukę, ten śmierci nie zazna na wieki. Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Abrahama, który przecież umarł? I prorocy pomarli. Kim Ty siebie czynisz?» Odpowiedział Jezus: «Jeżeli Ja sam siebie otaczam chwałą, chwała moja jest niczym. Ale jest Ojciec mój, który Mnie chwałą otacza, o którym wy mówicie: "Jest naszym Bogiem", ale wy Go nie znacie. Ja Go jednak znam. Gdybym powiedział, że Go nie znam, byłbym podobnie jak wy - kłamcą. Ale Ja Go znam i słowa Jego zachowuję. Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzień - ujrzał [go] i ucieszył się». Na to rzekli do Niego Żydzi: «Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś?» Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, JA JESTEM». Porwali więc kamienie, aby je rzucić na Niego. Jezus jednak ukrył się i wyszedł ze świątyni.

«Abraham, ojciec wasz, rozradowa? si? z tego, ?e ujrza? mój dzie? - ujrza? [go] i ucieszy? si?»

Rev. D. Enric CASES i Martín
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj św. Jan nas stawia wobec objawiającego się w świątyni Jezusa. Zbawiciel objawia dzieło nieznane Żydom: że Abraham ujrzał i ucieszył się kontemplując dzień Jezusa. Wszyscy wiedzieli, że Bóg zawarł z Abrahamem przymierze, zapewniając wielkimi obietnicami dotyczącymi zbawienia dla jego potomstwa. Bez wątpienia, nie wiedzieli jak daleko sięgało Boskie światło. Chrystus zapewnia ich, iż Abraham ujrzał Mesjasza i dzień Jahwe, o którym mówi mój dzień.

W tym objawieniu Jezus ukazuje się jako ten, który ogląda wiecznie Boga. Jednak przede wszystkim ukazuje się jako ktoś istniejący wiecznie i obecny w czasach Abrahama. Chwilę później w ogniu dyskusji, kiedy mu wyrzucają, że nie ma jeszcze pięćdziesięciu lat mówi im: « Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, JA JESTEM» (J 8,58). Jest to jawna deklaracja swojej boskości, którą mogli zrozumieć doskonale, i gdyby znali bardziej Ojca, mogliby dzięki niej uwierzyć. Wyrażenie „Ja JESTEM"" jest częścią świętego tetragramu JHWH (Jahwe), objawionego na górze Synaj.

Chrześcijaństwo to coś więcej niż zbiór wzniosłych reguł moralnych, mówiących jaka może być doskonała miłość lub czym jest przebaczenie. Chrześcijaństwo jest wiarą w osobę. Jezus jest Bogiem i prawdziwym człowiekiem. «Doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem», mówi Symbol Atanazego. Święty Hilary z Poitiers napisał piękną modlitwę: «Udziel nam umiejętności właściwego i godnego zwracania się do Ciebie, oświeć naszą inteligencję, spraw też, by nasze słowa były wyrazem naszej wiary, a także abyśmy którzy za pośrednictwem proroków i Apostołów poznali Cię Boże Ojcze i jedynego Pana naszego Jezusa Chrystusa, potrafili czcić Cię jako Boga, w którym nie ma jedności osób, i wyznawać Twego Syna, we wszystkim podobnemu Tobie».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Zmartwychwstanie Chrystusa to życie dla umarłych, przebaczenie dla grzeszników, chwała dla świętych. Dlatego psalmista zachęca całe stworzenie do świętowania zmartwychwstania Chrystusa, mówiąc, że w tym dniu, w którym działał Pan, powinniśmy się cieszyć i napełniać radością» (św. Maksym z Turynu)

- «Doktorzy prawa nie rozumieli radości obietnicy; nie rozumieli radości nadziei. Jednak nasz ojciec Abraham umiał się radować, ponieważ miał wiarę. Ci doktorzy prawa stracili wiarę: byli doktorami prawa, ale bez wiary. Ponadto: utracili prawo, ponieważ centrum prawa jest miłość, miłość do Boga i bliźniego...» (Franciszek)

- «Jedynie Boska tożsamość Osoby Jezusa może usprawiedliwić także Jego absolutne wymaganie: ‘Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie’ (Mt 12, 30), a także Jego słowa, że w Nim ‘jest coś więcej niż Jonasz... coś więcej niż Salomon’ (Mt 12, 41-42), ‘coś większego niż Świątynia" (Mt 12, 6); gdy przypomina w odniesieniu do siebie, że Dawid nazwał Mesjasza swoim Panem, i gdy stwierdza: ‘Zanim Abraham stał się, Ja Jestem’ (J 8, 58), a nawet: ‘Ja i Ojciec jedno jesteśmy’ (J 10, 30)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 590)